

dsc 23 (144)

Magistrát města Ostravy
Odbor dopravně správních činností
Prokešovo nám. 8
729 30 Ostrava

Statutární město Ostrava magistrát – odbor dopravně správních činností		
ZPRACOV.	DOŠLO	CLASIFIKACE
	07-08-2018	
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTU
85.7		
SK. č.	C. J.	
51	425 494	

Č. j.: SMO/418449/18/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/390827/18/DSČ

Věc: Žádost o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Tímto v souladu s ust. § 14 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“),

žádám.

o zaslání kompletní kopie spisového materiálu, vedeného výše uvedeným správním orgánem pod výše uvedeným číslem jednacím, a to ve lhůtě do 15 dnů (§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ).

K dané žádosti dále uvádím následující:

Podle ust. § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, „pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací“. Je tedy zřejmé, že InfZ není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. března 2007, č.j. 57 Ca 87/2005-41).

Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu potřebný komplexní charakter nevykazují; oba instituty navíc mají odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nijak nevylučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. **Správní řád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu** (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. ledna 2004, č.j. 5A 158/2001-100).

Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený InfZ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. prosince 2006 č.j. 5 As 3/2006-70).

V Darkovicích 6.8.2018

V Ostravě dne 17. srpna 2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 6.8.2018 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním kompletní kopie spisového materiálu vedeného zdejším správním orgánem pod sp. zn. S-SMO/390827/18/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 6.8.2018 žádost o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání kompletní kopie spisového materiálu, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/390827/18/DSČ, který je evidován na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za přestupek podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Účastník řízení v žádosti uvádí, že „podle ustanovení § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Je tedy zřejmé, že InfZ není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. března 2007, č.j. 57 Ca 87/2005-41).“

Žádost pak odůvodnil především tím, že správní řád je ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu, přičemž se odvolal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2004, č.j. 5 A 158/2001-100. Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený InfZ (rozhodnutí NSS ze dne 13.12.2006 č.j. 5 As 3/2006-70).

Magistrát města Ostravy projednává přestupek v provozu na pozemních komunikacích, neboť 17.7.2018 v 10:59 hodin řídil nezjištěný řidič motorové vozidlo v Ostravě-Třebovicích po ulici Třebovické, kde je dopravním značením „IZ 8a“ – Zóna s dopravním omezením „B 20a“ nejvyšší dovolená rychlost 40

km/h, nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem UnicamVELOCITY3 naměřena průměrná rychlost 47 km/h. Po odečtu možné odchylky měřícího zařízení jel rychlostí nejméně 44 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy.

Ke dni podání žádosti se žadatel nachází v pozici osoby, která může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Patří tak do okruhu osob, které mají právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentní veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, z kterého jednotlivé části žadatel zaslat požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejíciho“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Žadatel jakožto osoba, která může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, žádal o zaslání kompletní kopie spisového materiálu, tedy se fakticky jedná o žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Význam nemá ani to, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle InfZ, neboť podání se podle ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon" ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Jestliže tedy osoba uvedená v ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení do spisu získat všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k InfZ jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Jestliže je tedy aplikace InfZ vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu.

Pokud žadatel argumentuje rozsudkem NSS ze dne 27.1.2004, čj. 5 A 158/2001 – 100, tak nutno konstatovat, že tento rozsudek se se vztahuje ještě ke správnímu řádu z roku 1967 (zák. č. 71/1967 Sb.) a rovněž k zákonu o informacích ve znění tehdy účinném. V tomto rozsudku totiž soud uvádí, že „Pokud se týká vlastního řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informace, je třeba uvést, informací podle zvláštního předpisu ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., je třeba rozumět jiné právní předpisy o poskytování informací. Takovýmto předpisem je zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, nikoli však správní řád. Ustanovení § 23 správního řádu o nahlížení do spisu však bezesporu slouží k získání informací o správním spise či jeho části pro účastníky řízení, jejich zástupce, či pro jiné osoby. Ačkoli (jak je to obvyklé) správní řád má povahu obecného právního předpisu ve vztahu ke zvláštním předpisům upravujícím správní řízení, pokud se týká § 23 správního řádu je ve vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb. naopak ustanovením zvláštním. V případech n a které se vztahuje § 23 správního řádu nelze tedy aplikovat zákon č. 106/1999 Sb.“.

K rozsudku NSS ze dne 13.12.2006, čj. 5 As 3/2006 – 70, uvádíme, že ten se týkal rovněž ustanovení § 23 správního řádu z roku 1967 a současně tehdy účinného znění zákona o informacích a byl překonán citovaným rozsudkem NSS čj. 2 As 38/2007 – 78.

K rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30.3.2007, čj. 57 Ca 87/2005 – 41 pouze dodáváme, že tento není veřejně přístupný, kdy jej žadatel zřejmě převzal ze zmíněného metodického doporučení ministerstva vnitra, v němž je tento rozsudek uveden v poznámce pod čarou, avšak ani zde není přímo citován jeho obsah. K tomuto se lze pouze vyjádřit tak, že dle spisové značky soudu (2005) musí jít rovněž o případ vztahující se ke správnímu řádu z roku 1967.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ s tím, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na vyluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o informacích.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník

1 x spis

SMO/462860/18/DSČ/

smo00066523a91

Magistrát města Ostravy
Prokešovo nám. 8
729 30 Ostrava

Č. j.: SMO/425494/18/DSČ
Sp. zn.: S-SMO/425494/18/DSČ/2

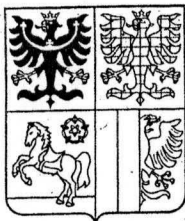
Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
	20 -08- 2018	DS
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTŮ
290.6		
SK. ZN./LH.	Č. J.	
S/5	462860	

Věc: Odvolání

V Darkovicích 20.8..2018

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

dsč 23

144

Čj: MSK 137043/2018
Sp. zn.: DSH/28938/2018,
084.3 V5

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail:

Datum:

posta@msk.cz
11. 10. 2018

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 11. 10. 2018

03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě odvolání (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 17. 8. 2018, čj. SMO/425494/18/DSČ, a odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 6. 8. 2018 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o zaslání kompletní kopie spisového materiálu vedeného magistrátem pod sp. zn. S-SMO/390827/18/DSČ ve lhůtě 15 dnů. Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl. Proti rozhodnutí podal žadatel včasné blanketní odvolání, které ani na výzvu magistrátu nedoplnil o odvolací důvody.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Ze spisu vedeného magistrátem pod sp. zn. S-SMO/390827/18/DSČ vyplývá, že žadatel byl jako provozovatel vozidla výzvou ze dne 18. 7. 2018, která mu byla doručena dne 23. 7. 2018, vyzván k úhradě tzv. určené částky ve smyslu § 125h zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Dne 6. 8. 2018 podal předmětnou žádost o informaci, o níž magistrát rozhodl napadeným rozhodnutím, které bylo vypraveno a žadateli doručeno dne 20. 8. 2018. Sdělením ze dne 27. 8. 2018 pak žadatel reagoval na výzvu k zaplacení určené částky tak, že uvedl: „V žádném případě neudám řidiče, klidně si zahajte přestupek provozovatele vozidla.“

Krajský úřad nejprve uvádí na pravou míru konstatování magistrátu na straně třetí v odstavci druhém napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že „se fakticky jedná o žádost o pořízení fotokopie spisu ... význam nemá ani to, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace“ – toto konstatování budí dojem, jako by magistrát podání žadatele posoudil jako žádost o nahlížení do spisu. Avšak magistrát podání zjevně posoudil správně jako žádost o poskytnutí informací podle zákona o informacích, a takto o ní také rozhodl,

když ji podle § 15 odst. 1 tohoto zákona odmítl. Tato dílčí nesrovnalost v odůvodnění proto nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

K podstatě věci krajský úřad uvádí, že žadatel v době podání žádosti nebyl účastníkem řízení, neboť dosud žádné řízení nebylo vedeno – v tomto směru je krajský úřad nucen korigovat odůvodnění magistrátu, který na straně třetí v odstavci prvním napadeného rozhodnutí ve vztahu k žadateli uvádí, že „o jeho účastenství v řízení ... není pochyb“. Nicméně žadatel byl zjevně osobou, která měla právo nahlížet do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu, neboť šlo o věc týkající se jeho osoby (podezření z přestupku spáchaného řidičem vozidla, jehož je žadatel provozovatelem), měl tedy právní zájem na nahlížení do spisu, který nepochybně vyplývá již ze spisu samotného.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je právní úprava institutu nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zák. o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu. Magistrát v tomto směru zcela správně citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, dále lze odkázat např. na rozsudky téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23, nebo ze dne 18. 1. 2017, čj. 3 As 193/2014 – 37. Tento názor podporuje např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, čj. 9 Ans 7/2012 – 56, v němž šlo o situaci, kdy o informaci ze spisu žádal účastník řízení (resp. osoba s právem nahlížet do spisu); v jeho závěru Nejvyšší správní soud *obiter dictum* odkazuje právě na výše cit. rozsudek 2. senátu s tím, že „*nahlížení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona.*“ Ve své žádosti žadatel odkazoval na rozsudky správních soudů z dřívější doby, které byly novější judikaturou překonány, i s ohledem na změny v zákoně o informacích a nabytí účinnosti nového správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., účinný od 1. 1. 2006).

Krajský úřad tedy uzavírá, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. S ohledem na to krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť neshledal důvod k jeho zrušení či změně.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

Magistrát města Ostravy

2/2